BAJKA I POUKA

PALČICA

27931

BAJKA I POUKA

PALČICA

NARODNA KNJIGA • POLITIKIN ZABAVNIK • ITRO NAPRIJED

Ovo je priča o:

ženi

veoma maloj djevojčici

14080 D - AND - 1

KNJIŽNICA ZAGREB Matka Laginje s.p. OSNOVNA ŠKOLA

KNJIŽNICA
OSNOVNA ŠKOLA MATKA LAGINJE
ZAGREB — Laginjina broj 13

tulipanu

zrnu ječma

dvije žabe

hruštu

DRAGA DJECO,

Ovom lijepom knjigom i ostalim pričama koje ćete naći u našoj biblioteci BAJKA I POUKA željeli smo da vam darujemo najljepše bajke i priče koje su za vas napisane i koje zbog vas postoje.

Pokušali smo ih ispričati jednostavnim riječima koje su vama bliske i koje ćete u potpunosti razumjeti. Ali, kako naši stari kažu, svaka knjiga osim toga što o nečem lijepom kazuje, valja nas nečemu i poučiti. Zato smo vam ovdje pripremili više od priče, pa vjerujemo da će vam se to svidjeti.

Evo o čemu se radi: kad god nam se učinilo da u priči ima stvari o kojima biste htjeli više saznati, mi smo vam te stvari ili, kako to odrasli kažu, p o j m o v e objasnili i dopunili riječima i crtežima.

Vjerujemo da ćete uz BAJKE I POUKE ne samo zavoljeti lijepe priče iz davnina, nego ćete i naučiti mnogo toga što je u životu potrebno da saznate.

krtici

lastavici

cvjetnom kralju

TULIPAN

Ovaj lijepi proljetni cvijet može imati najrazličitije boje: bijelu, ružičastu, žutu, narančastu, violetnu, crvenu i purpurnu. Tulipan raste iz lukovice koja se sadi u pjeskovitu zemlju izloženu suncu, a cvjeta od ožujka do svibnja. Najpoznatija oblast u kojoj rastu tulipani je Holandija, zemlja u koju turisti dolaze da bi vidjeli beskrajna raznobojna polja tulipana. Ovo cvijeće se iz Holandije šalje širom svijeta.
Na slici je mala Holanđanka u narodnoj nošnji, s drvenim klompama. Ona stoji u blizini mlina kakvih u njezinoj zemlji ima mnogo. a u ruci drži tek ubrane tulipane.

Živjela jednom jedna žena koja je mnogo voljela djecu, ali je nije imala. Zato pođe do neke stare vračare nadajući se da će joj ova pomoći.

»Ima nade da ti se želja ispuni«, reče joj starica, a njezine zelene oči sijevnuše. »Daj mi srebrni novčić, a za uzvrat uzmi od mene ovo zrno ječma. Čim dođeš kući posadi ga u lonac sa zemljom i čekaj dok ne vidiš što će se dogoditi.«

Žena se u sebi zapita što li te riječi mogu značiti, ali ne reče ništa nego plati i uzme zrno ječma. Onda ga kod kuće posadi i opazi s velikim čuđenjem kako iz zemlje brzo izrasta krasan tulipan. Žena nježno dodirnu njegove latice, a one se otvoriše. I gle čuda! U samom srcu cvijeta sjedila je divna djevojčica ali sasvim mala, otprilike veličine palca.

»Zvat ću te Palčica«, izusti iznenađena žena, sva sretna što je najzad dobila željeno dijete pa makar i tako malo.

Onda napravi Palčici krevetić od orahove ljuske, obloži ga ljubicama i prekri ružinim laticama. Presretna žena stavi zatim posudu sa cvijećem na stol i tako se Palčica u tom cvijeću preko dana igrala, veslajući po vodi.

ORAH

Palčicina postelja nije bilo ništa drugo do polovica orahove ljuske. Plod oraha koji sazrijeva u ljusci odličnog je ukusa pa se stavlja u kolače, a djeca ga i samog rado jedu.

Ova voćka raste kao visoko drvo bogate krošnje; gaji se zbog ploda, a i zbog drveta koje je izuzetno dobro za izradu namještaja.

Palčica je u ženinu domu sretno provodila dane sve dok jedne noći, dok je bezbrižno spavala, ne uđe kroz prozor žaba iz obližnjeg potoka. Žaba zanijemi pred njezinom ljepotom, pa reče: »Ova mala je prava žena za mog sina. Ponijet ću je sa sobom!«

I rekavši to, dograbi orahovu ljusku s usnulom ljepoticom pa iskoči kroz prozor.

Žaba nečujno prijeđe mračnu baštensku stazu, izađe iz vrta i uskoro stiže do blatnjave obale žuboravog potoka. Tamo je živjela sa svojim sinom, mladim žapcem.

Zatim položi orahovu ljusku s djevojčicom na list lopoča u sredini potoka, kako lijepa djevojčica ne bi mogla pobjeći na obalu.

Kada se sirota Palčica slijedećeg jutra probudila, uplašila se ugledavši svu tu vodu oko sebe. S užasom je gledala u te dvije ružne žabe koje se nad njom nadniješe krekećući.

»Dobro jutro, lijepa djevojko«, reče žaba. »Pogledaj mog sina a tvog budućeg muža, zar nije lijep? Vas dvoje ćete baš biti sjajan par!«

Jadna Palčica pogleda ispod oka ružnog momka i brizne u plač. Nije se htjela udati za žapca! Međutim, žaba i žabac odmah počeše pripremati svadbu ne obazirući se na njezine suze i protivljenje.

BJELICA

Ova mala riba pripada porodici šarana, a živi u barama, ribnjacima i potocima. Ribica često služi ribolovcima kao mamac za udicu na koji se hvataju veće ribe. Bjelice imaju redove oštrih zuba, i to četiri do pet u redu. Postoji više vrsta bjelica među kojima su najpoznatije obična i zlatna.

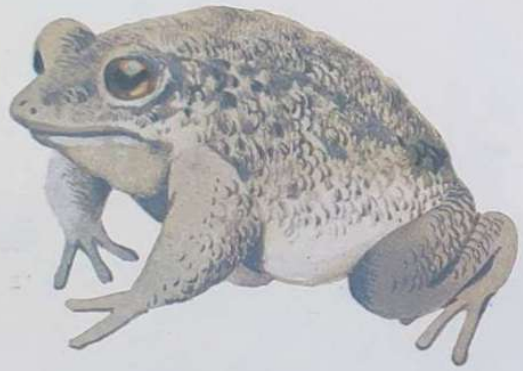

ŽABA

Iako je žaba naizgled ružna, ona je veoma korisna vrtlarima jer jede mnoge kukce štetočine koji uništavaju biljke. Žaba izbacuje svoj ljepljivi jezik kojim hvata takve kukce.

Kada je netko napadne, brani se izbacujući iz jedne svoje žlijezde otrovnu tekućinu na napadača. Osim toga, žaba je u stanju udariti napadača stopalom ili ga uplašiti huktanjem.

Ženka žabe leže mnogo jaja u dugim pihtijastim nitima iz kojih se izlegu punoglavci. Žaba dostigne potpuni rast u razdoblju od dvije do tri godine.

Sve ovo je čulo i vidjelo jato malih ribica bjelica s dna potoka. Ribicama bijaše žao Palčice i dogovoriše se da joj pomognu. Činilo im se nepravedno da se takva mala ljepotica uda za ružnog žapca. Zato se okupiše da se posavjetuju kako da joj pomognu i stadoše odmah gricka-ti stabljiku koja je vezivala Palčicu za njezin novi dom. Stabljika se ubrzo prekine, a mala djevojčica u listu lopoča krene niz potok.

»Zbogom, Palčice!« doviknuše joj ribice. »Sretno putuj!«

List s malim teretom počne se ljuljuškati i odlaziti niz vodu, a Palčica zahvali dragim ribicama što su je oslobodile nevolje.

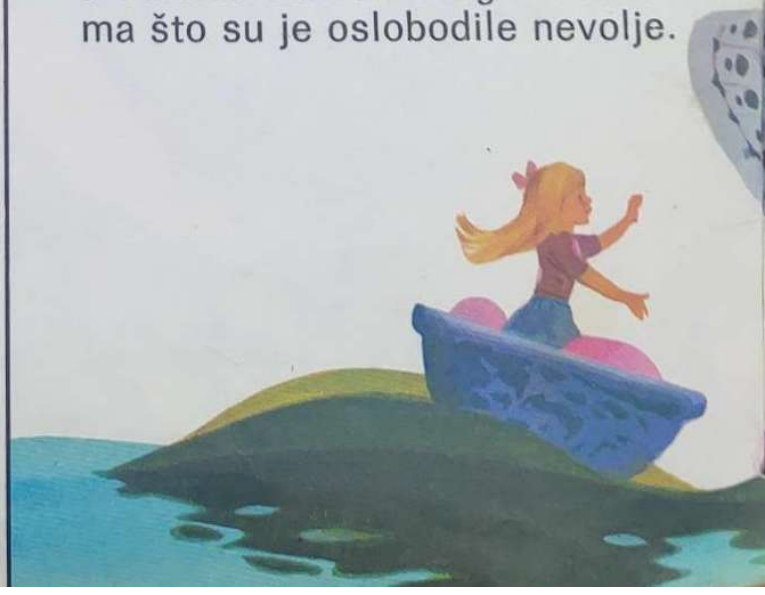

LOPOČ

Lopoč je biljka koja plovi po ribnjacima, barama i potocima. Njegov bijeli ili žuti cvijet javlja se u ljetu, a ima oko pet do šest čašičnih i dvadesetak cvjetnih listića.

Postoji jedna stara indijanska legenda koja kaže kako je neka mala zvijezda poželjela da živi na zemlji jer joj se učinila izuzetno lijepom, pa je pala u jedan srebrni potočić i pretvorila se u prvi lopoč.

I tako je mala putnica plovila sve dalje i dalje, a s drveća su ptice cvrkutale:

»Gle, kako je lijepa! Kako je malena!«

Jedan šareni leptir pratio je Palčicu na njezinu putu pa se najzad spustio na list lopoča da se odmori. Djevojčica tada uzme svoj šal i obavi jedan kraj oko leptira, a drugi priveza za svoj čun. Leptir zalepršа i brodić s djevojčicom krene brže nego ranije.

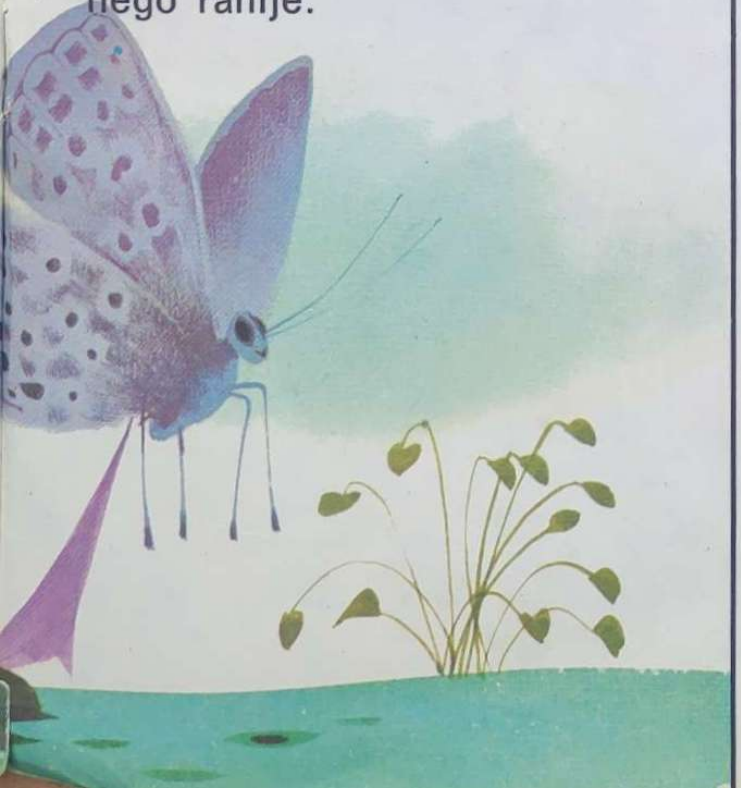

LEPTIR

Ovaj lijepi kukac poznat je prije svega po svojim velikim, raznobojnim krilima pokrivenim gustim ljuščicama. Iz leptirova jajašca najprije nastaje ličinka koja se preobražava u kukuljicu. Kada opna na kukuljici pukne, nastaje novi leptir.

Postoji bezbroj vrsta leptira, među kojima su: ljepokrili admiral, lastin rep, obični žućak, crvenooki apolon, carski plašt, mrtvački plašt, mrtvačka glava i mnogi drugi.

Ali avaj! Zla kob je ponovo vrebala Palčicu. Dok je plovila niz potok opazio ju je jedan opaki hrušt koji je krenuo za njom.

U jednom trenu nepažnje, hrušt se spusti do vode, dograbi djevojčicu i odnese je na svoje drvo. Dobri leptir ne znajući što se dogodilo nastavi da leti vukući prazan čun.

Zatim hrušt donese Palčici neki napitak da ispije, i ubrzo se tu okupiše svi članovi njegove porodice.

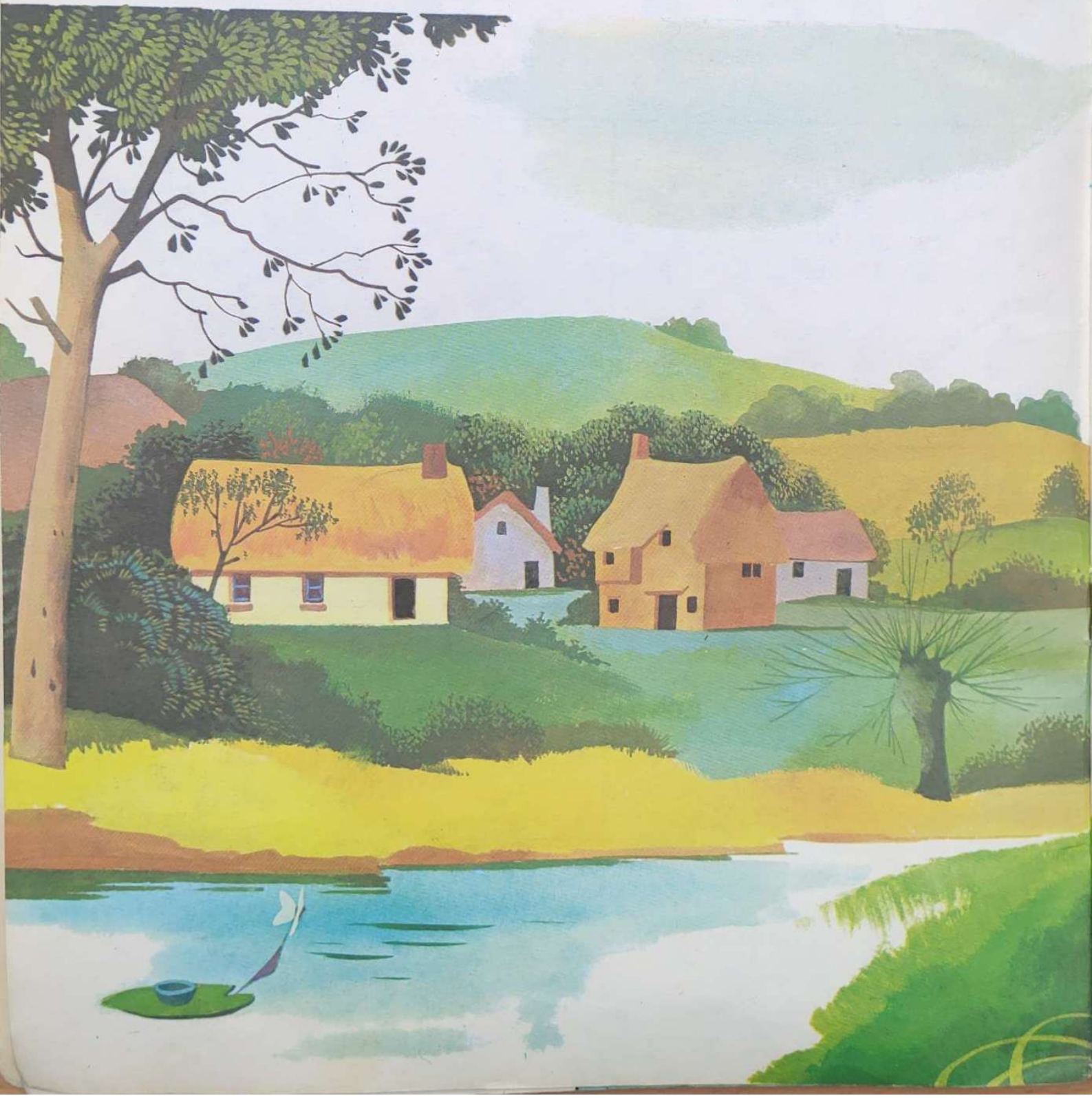

»Kakvo smiješno stvorenje!« — povika hruštova ženka. »Pa to stvorenje uopće nema pipke! Kako je samo ružno!« — zaori se kor hrušteva.

A onaj hrušt kradljivac, kojem se Palčica učinila lijepom pa ju je zato ponio, pomisli sada kako je pogriješio i kako će ga rođaci ismijati. Zato podiže ponovo malu djevojčicu i odnese je dalje od svog doma spuštajući je u cvijet tratinčice.

Palčica počne gorko plakati jer je povjerovala da je uistinu strahovito ružna, ne znajući da ružni hruštevi ne mogu procijeniti što je lijepo.

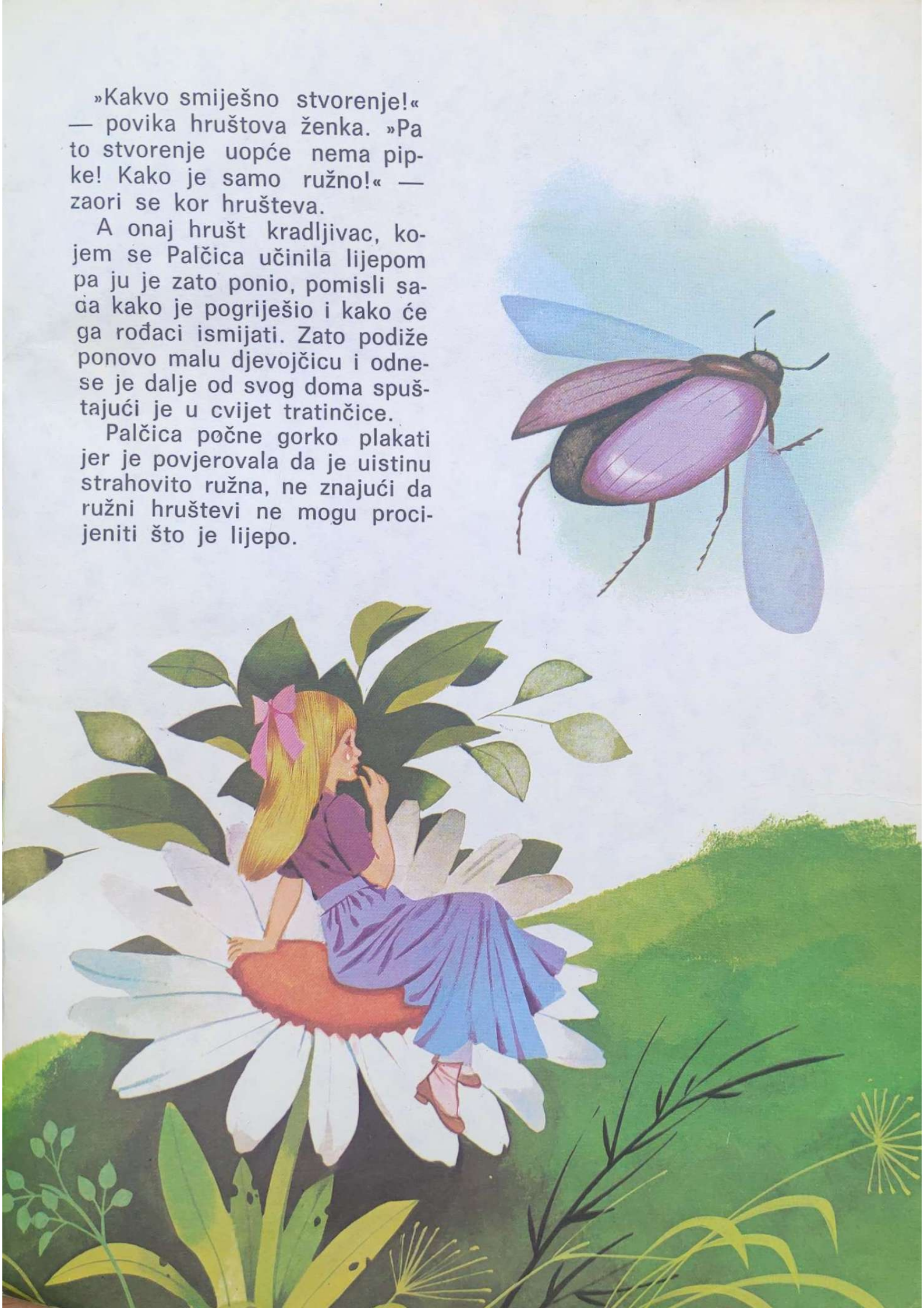

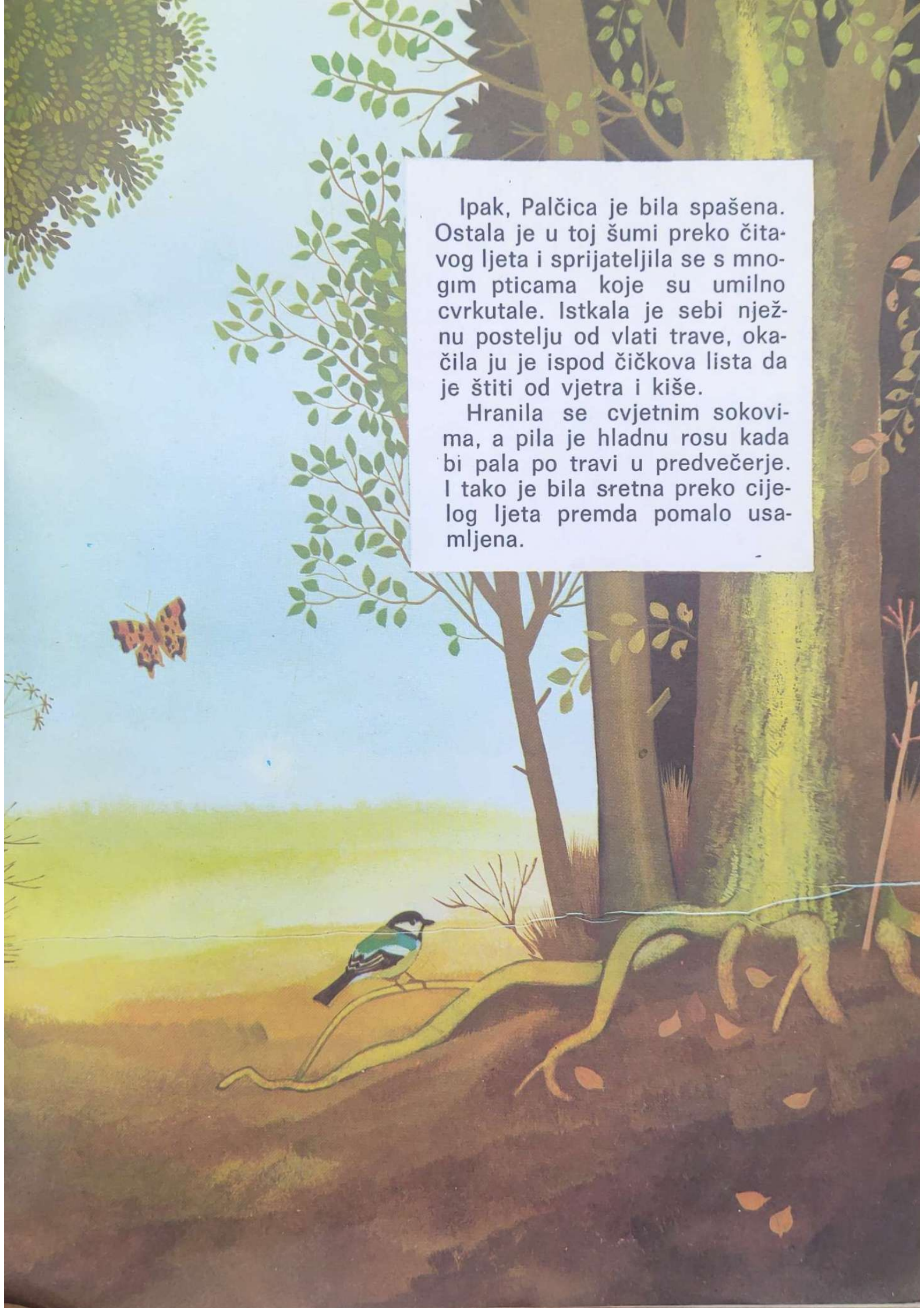

Ipak, Palčica je bila spašena. Ostala je u toj šumi preko čitavog ljeta i sprijateljila se s mnogim pticama koje su umilno cvrkutale. Istkala je sebi nježnu postelju od vlati trave, okačila ju je ispod čičkova lista da je štiti od vjetra i kiše.

Hranila se cvjetnim sokovima, a pila je hladnu rosu kada bi pala po travi u predvečerje. I tako je bila sretna preko cijelog ljeta premda pomalo usamljena.

PŠENICA

Ova veoma korisna biljka neophodna je za čovjekov život, jer se pšenično zrno melje u brašno od kojeg se pravi kruh. Mekinje, koje se odvajaju od brašna, također se korisno upotrebljavaju, prije svega za ishranu nekih domaćih životinja.

Ova biljka se sastoji iz korijena, stabljike, lišća i klasa sa zrnima. Postoje dvije osnovne vrste pšenice: zimska, koja se sije u jesen a žanje u proljeće, i proljetna pšenica, koja se sije u proljeće, a žanje u ljeto.

MAK

Ova biljka živopisnog cvijeta najčešće se viđa između klasja zlatnog zrelog žita. Često je zovu i turčinak. Njegov cvijet je purpurno-crvene boje sa crnim dnom i tamnoplavim prašnikom.

Makovo sjeme služi kao hrana za ptice, pa se s tom namjenom i prodaje, a mljeveni mak se upotrebljava za spravljanje kolača.

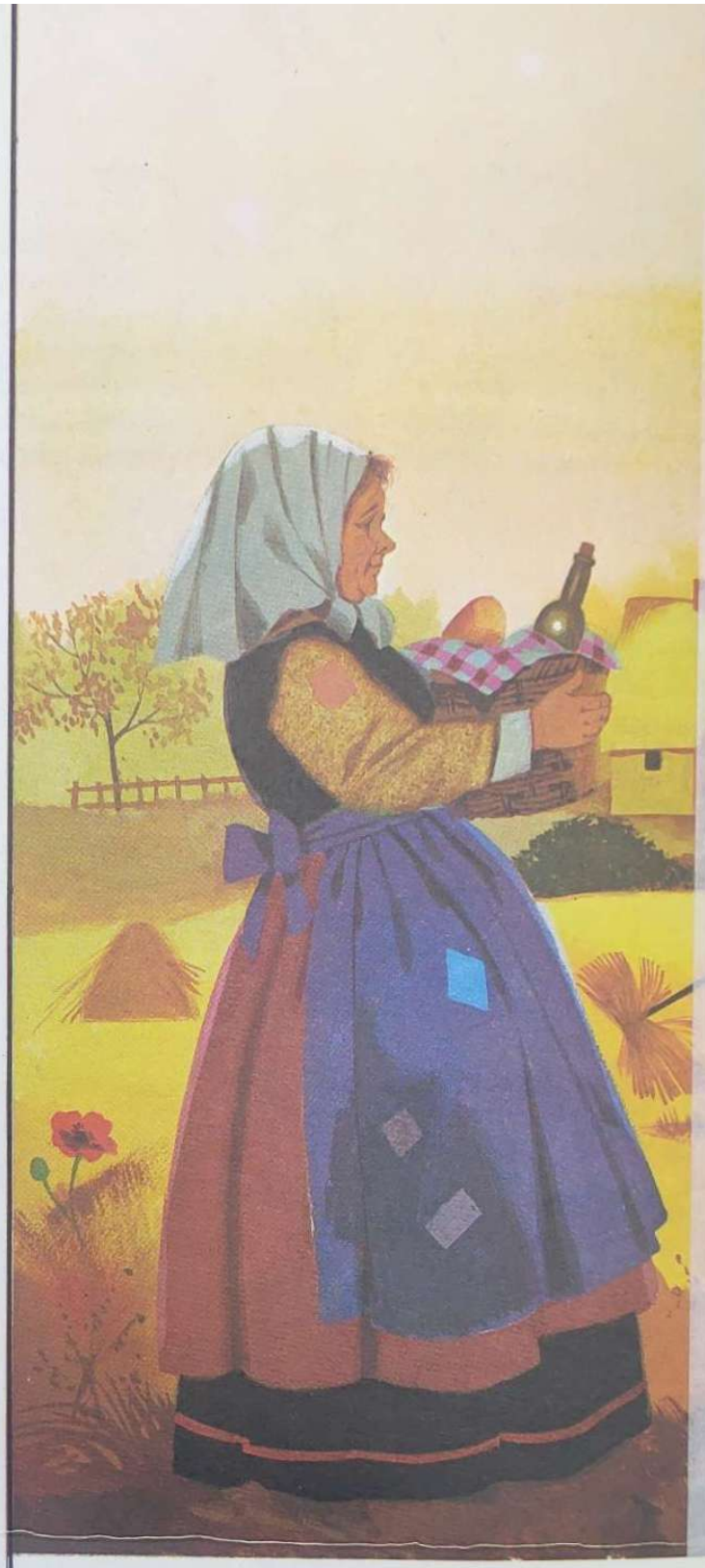

U obližnjem polju pšenica je sazrijevala kao zlato prošarano plavim i crvenim bojama različka i maka koji su stidljivo virili između žitnih stabljika.

Između njih bi povremeno istrčavali poljski miševi bježeći pred ljudima koji su želi.

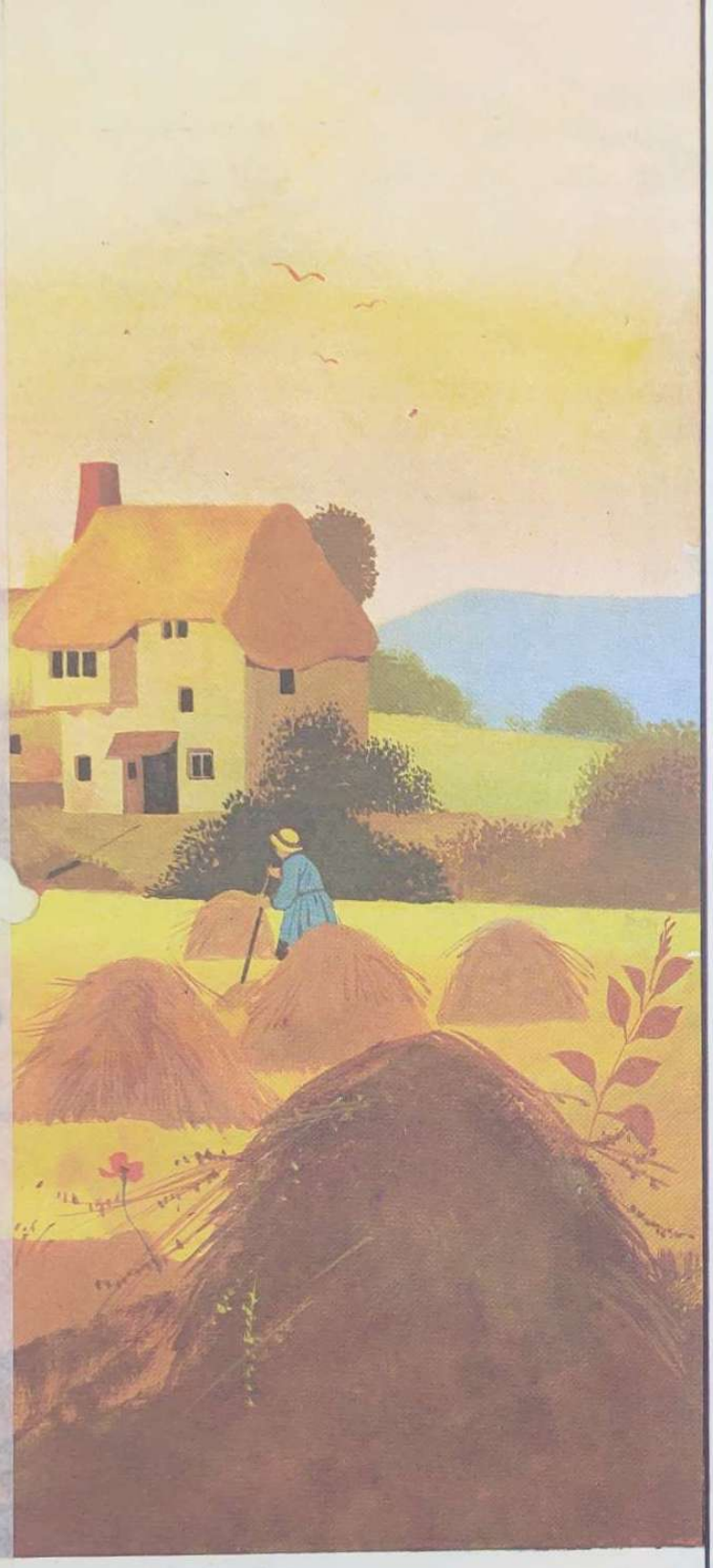

A ljudi su kosili travu i plastili sijeno. Žurili su da ih kiša ne iznenadi prije nego što unesu usjeve u žitnice i staje.

Onda naiđe domaćica s košarom punom kruha, sira i hladnoga pića za gladne težake.

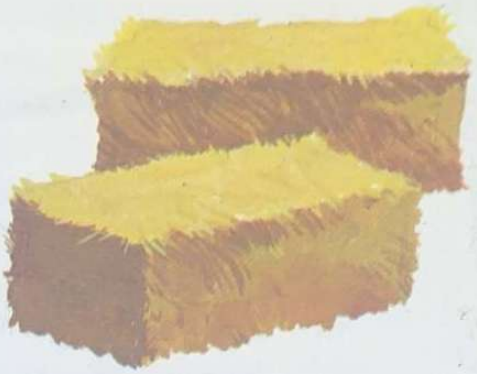

SIJENO

Sijeno je pokošena i osušena trava koja se zatim skuplja u plastove, a kasnije ostavlja u spremišta kao hrana za stoku u zimske dane. Sprema se ponekad i u balama, kao na ovoj slici (gore). Sijeno se ne smije nikada spremiti dok se potpuno ne osuši jer se može upljesniviti. Isto se tako ne smije izložiti ni pretjeranoj vrućini kako se ne bi zapalilo.

RAZLIČAK

Poljski cvijet, svijetloplavi različak, rijetko se može naći po žitnim poljima, a sve češće kao njegovana vrtna biljka. U stara vremena različak je naprosto bujao među žitom, pa su njime u Engleskoj ukrašavali »lutke od klasja« da bi proslavili dobru žetvu. Vjerovalo se da takve lutke s različkom nose sreću.

Ali ljeto je brzo prošlo i ustupilo mjesto jeseni. Lišće poče padati s grana, a cvijeće uvenu. Veliki čičkov list koji je štitio Palčicu osuši se i svenu, a ostade samo suha požutjela stabljika.

Palčicina odjeća već se od nošenja bijaše pretvorila u krpe, pa je drhtala i cvokotala od zime kada su pale prve pahuljice. Nije više imala krova nad glavom i zato napusti šumu krenuvši kroz polja na kojima je nekada klasalo žito.

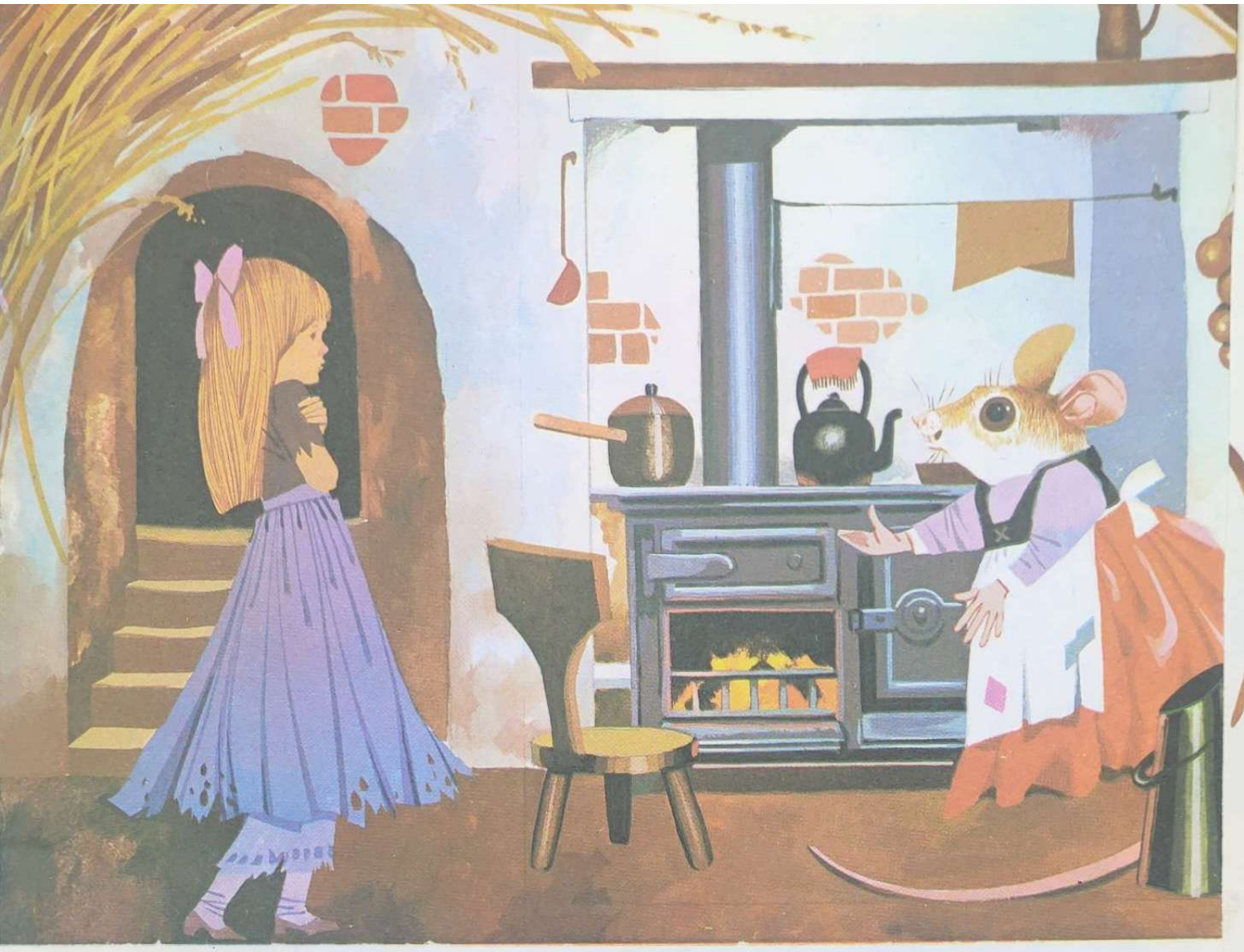

Najzad djevojčica stiže do kuće poljske mišice u jednoj suhoj i toploj rupi na strništu. U njezinoj ostavi bilo je dosta hrane za zimu.

Palčica stidljivo pokuca na vrata stojeći kao neka mala prosjakinja, pa zamoli mišicu za koje zrnce žita da utoli glad.

Vlasnica ove tople kuće bila je dobra srca i dirnu je njezina tužna molba, pa je primi u svoj dom.

»Dobrodošla, mila kćeri«, reče joj. »Ostani sa mnom, dijelit ćemo stan i hranu cijele zime, samo mi ponekad ispričaj kakvu lijepu priču. To je sve što želim!«

Palčica se silno obradovala što je našla dom i ostade da zimuje s dobrom mišicom. Uskoro njih dvije postadoše prave prijateljice.

A onda, jednoga dana, poljska mišica reče djevojčici da će ih toga popodneva netko posjetiti. I zaista, u određeno vrijeme pojavi se uglađen gospodin u baršunastom kaputiću. Bio je to krt, vlasnik velike podzemne kuće s bezbroj hodnika. Nakon što su malo posjedili, domaćica zamoli Palčicu da ispriča gostu neku od onih svojih lijepih priča. Djevojčica posluša, a uz to još i zapjeva svojim umilnim glasićem. Ipak, gost joj se nije mnogo sviđao. Bio je nekako mračan, a i slabo je vidio od onog silnog kopanja mračnih hodnika.

Krt je, međutim, počeo otada redovno dolaziti.

POLJSKI MIŠ

Među raznim vrstama miševa poljski miš je najmanja životinjica. Živi po žitnim poljima i svija sebi tu loptasto gnijezdo, a zahvaljujući svome dugom repu lako se penje uz stabljike. Poljski miš uvijek živi na oprezu zbog svojih velikih neprijatelja — ptica grabljivica, kao što su soko i sova. Plaši se i lasice, jazavca i lisice.

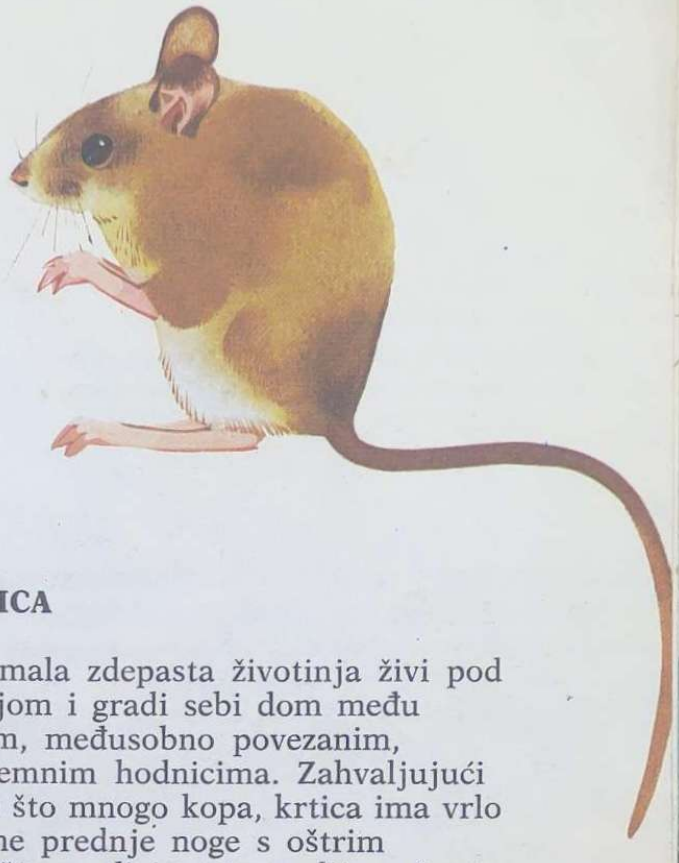

KRTICA

Ova mala zdepasta životinja živi pod zemljom i gradi sebi dom među dugim, međusobno povezanim, podzemnim hodnicima. Zahvaljujući tome što mnogo kopa, krtica ima vrlo snažne prednje noge s oštrim pandžama, ali je gotovo slijepa i zato ima, kao nadoknadu, vrlo osjetljiv nos.

U slučaju opasnosti, jedan od krtičjih hodnika je uvijek iskopan da posluži za bijeg. Kada padaju obilne kiše i voda počne probijati u njezino skrovište, krtica izlazi plivajući i traži novi krtičnjak nad zemljom čekajući da kiša prestane padati.

U tim krtičnjacima nad zemljom često se nastanjuju kolonije mrava koji se strahovito iznenade kad ugledaju nezvanu krticu. U takvim slučajevima ona obično razruši njihov dom želeći sagraditi sebi sklonište.

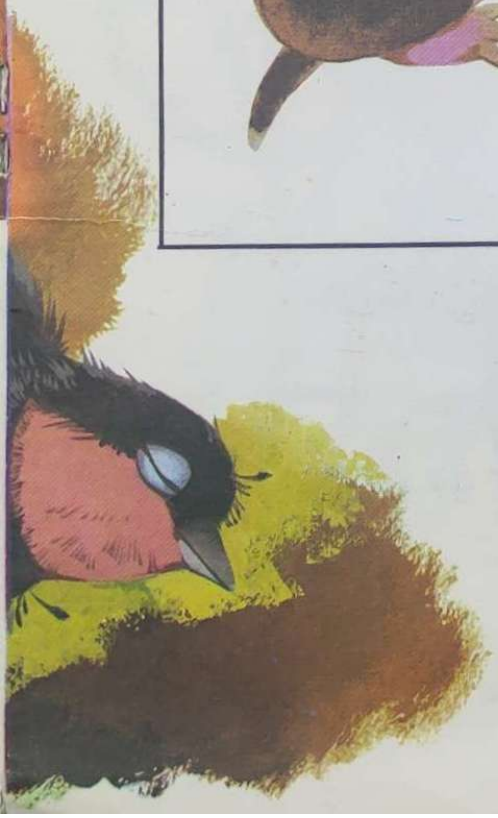

Jednoga dana nađe Palčica u mračnom hodniku lastavicu smrznutu od zime. Krt ju je samo šutnuo, ali djevojčica je skupila meke suhe mahovine i pokrila pticu.

Čim se nadnijela nad jadnu pticu, Palčica shvati da je ona još uvijek živa pa klikne od radosti. Brzo otrči po vodu i hranu od koje lastavica ubrzo ojača i dođe k sebi. Kada je bila dovoljno snažna da nastavi let, ptica pozva Palčicu da joj se pridruži. Ali mala nije htjela uvrijediti svoju domaćicu, mišicu, i tako lastavica sama odletje.

Ubrzo zatim saopći mišica da se krt želi njome oženiti pa natjera Palčicu da čitavog slijedećeg ljeta tka sebi svadbenu haljinu. Vjenčanje su odredili za jesen.

Što su ljetni dani više odmicali, Palčica je bivala sve tužnija. Nije voljela mračnog mladoženju i čeznula je za dobrom lastom i slobodom.

Kad osvanu dan njezina vjenčanja, Palčica izađe da se oprosti od sunca i dnevne svjetlosti, jer je otada imala da živi u tamnim hodnicima svog novog mračnog doma.

»Palčice! Ćiju-ći! Ćiju-ći!« — zaori se poznati glas iz visina. »Putujem u toplije krajeve jer se zima opet približava. Hajde sa mnom! Nemoj živjeti u domu mračnoga krta!«

Bila je to njezina lastavica koja se odmah spustila čim je ugledala djevojčicu. »Oh, uzmi me! Odmah polazim!« — zaklikta djevojčica i zaveza svoj pojas za najjače lastavičino perje. Slijedećeg trena dvije prijateljice poletješe.

GOVOR PTICA

Kada se nađemo u šumi, začudimo se koliko ptičjih glasova u njoj odzvanja. U početku pomislimo kako one uvijek isto pričaju, ali ubrzo počinjemo raspoznavati različite glasove i zvuke. Slavuj doziva na jedan način, kukavica na drugi, a sova huče opet na neki svoj način. Što činiti? I ptice imaju svoj govor.

NARANČA

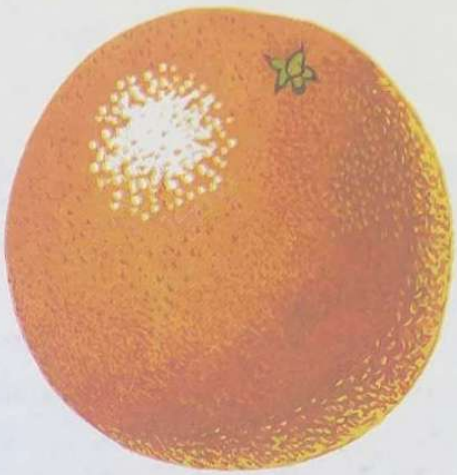

Ovaj plod raste na drvetu koje procvjeta krasnim bijelim cvijetom, a kasnije donosi sočni plod naranče. To je vrlo ukusno i zdravo voće.

Naranča raste u mnogim toplim krajevima, pa je ima i na našoj jadranskoj obali.

Preletjele su mnoge zemlje u kojima su limunovi i naranče rasli po drveću; prošle su iznad vinograda bogatih grožđem i letjele su nad prostranstvima ispunjenim mirisom mirte i metvice; iznad popločanih ulica u kojima su se djeca igrala; u blizini izvora s koga su se napajali žedni putnici.

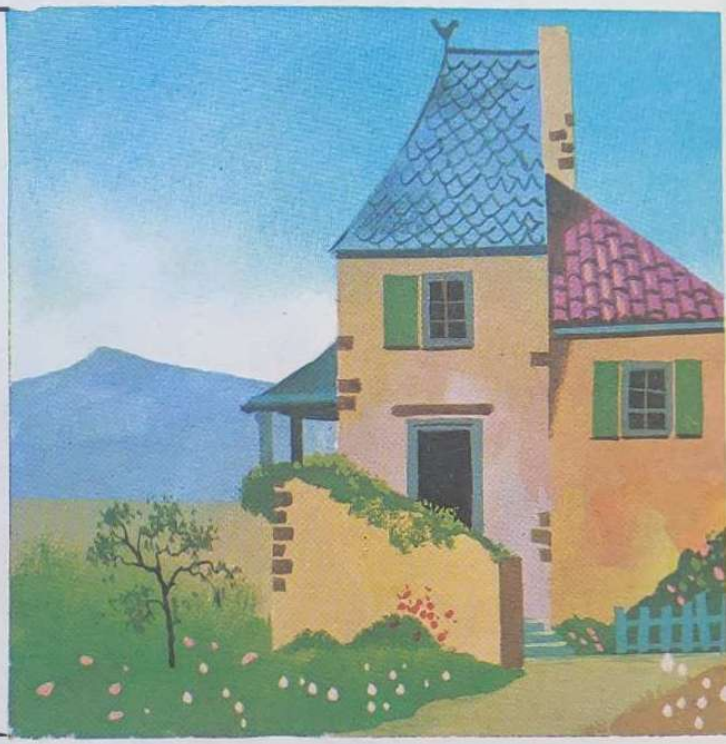

LIMUN

I ovo južno voće veoma je korisno, prije svega zato što je bogato ce vitaminom. Plod limuna je manji od naranče, jajastog je oblika i svijetložute boje. Raste po čitavom Sredozemlju, pa i na našem Jadranu. Odličan je za pripremanje limunade s vodom i ledom, naročito u tople ljetne dane.

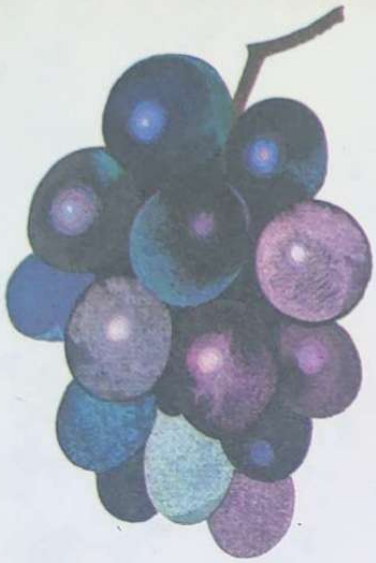

GROŽĐE

U toplijim krajevima, na vinovoj lozi, raste plod koji se zove grožđe, a uzgaja se i u našoj zemlji. Za grožđe se zna iz davnina, pa je iz tih prastarih vremena i ona Ezopova basna o lisici i grožđu. Ovaj plod raste u grozdovima.

Postoje mnoge vrste bijelog i crnog grožđa. Osim toga što se jede kao svježe voće, od njega se prave razne vrste vina, a može se i sušiti.

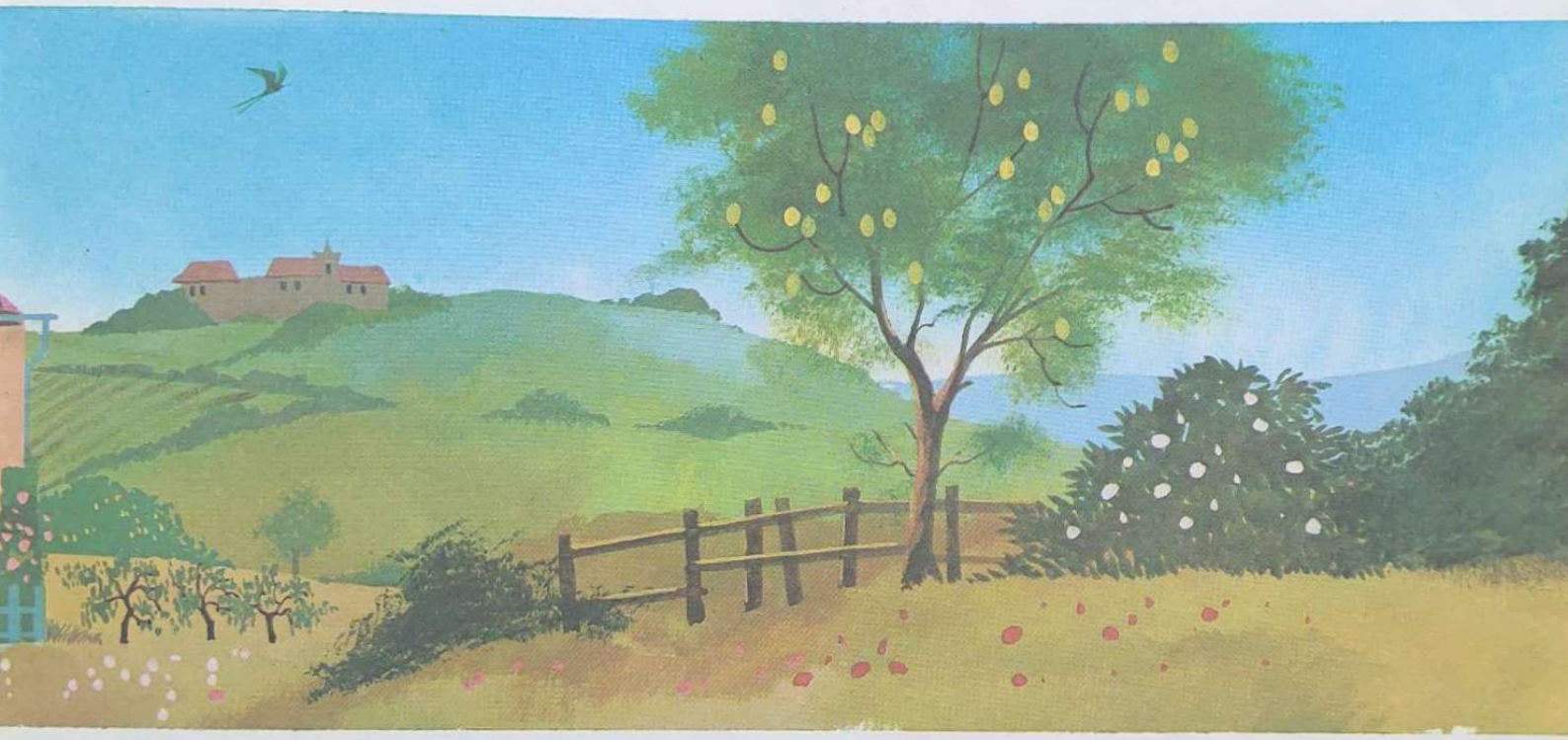

METVICA

Metvica je biljka, odnosno trava, iz čijeg se okruglog lišća s oštrim vrhom vadi ulje. Metvica se koristi za razne začine zbog svoga mirisa, ili kao ljekoviti čaj, a upotrebljavaju je i za izradu raznih lijekova protiv prehlade, kašlja i zubobolje.

Ona raste u blizini potoka i jarkova. Lako se prepoznaje po lišću i plavom cvijetu.

Ali lastavica je i dalje letjela, dok najzad ne stiže do šumice na obali nekog jezera. Nedaleko od vode dizao se prekrasan mramorni dvorac čija je bjelina blistala i presijavala se na suncu.

Tek tada se lastavica spusti u krošnju jednog visokog drveta da se odmori. Stigli su do kraja puta!

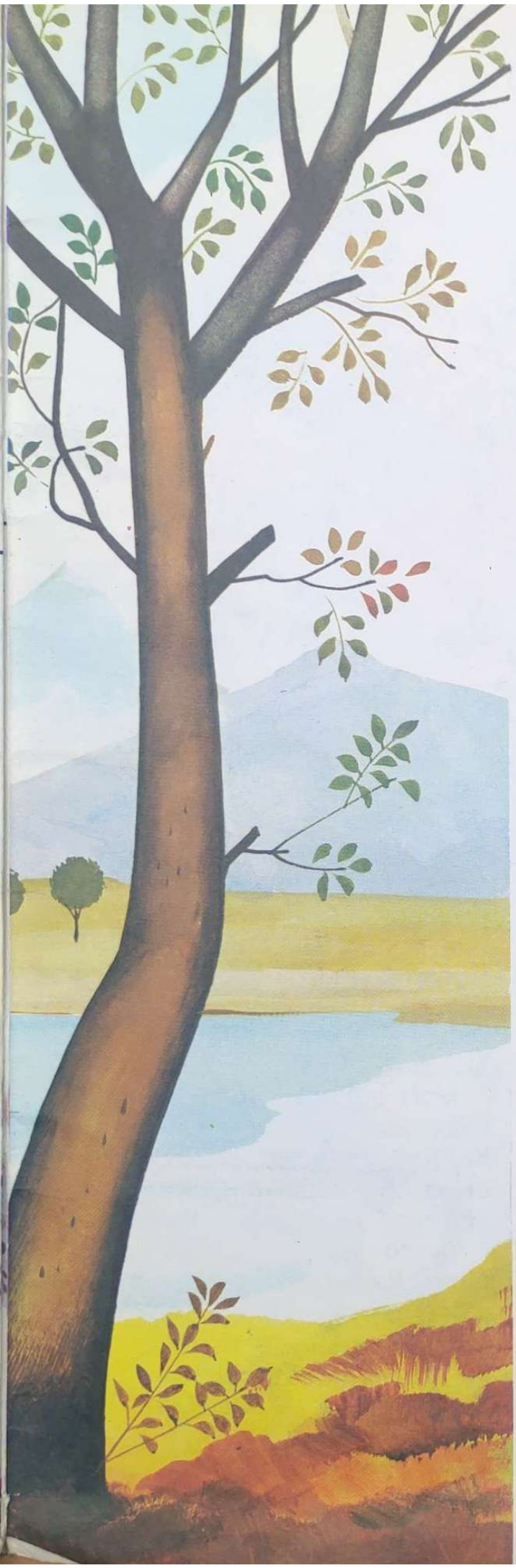

Djevojčica se osvrnu unaokolo i ugleda bezbroj najljepših cvjetova što su rasli u vrtu zamka. U tom času lastavica je podiže i odmah spusti u krunicu jednog prekrasnog cvijeta.

»Oh, kako je lijep!« — uzvikne Palčica. »I kakvo je to divno mjesto! Hvala ti, draga lastavice, što si me ovamo donijela.«

A onda, u samom srcu tog lijepog cvijeta opazi mladića, nešto većeg od sebe, s krunom na glavi. Kako je i on bio lijep! Njezin pogled stade lutati i ona je vidjela da u svakom cvijetu ima po jedno malo i lijepo stvorenje. Mladić je, očigledno, bio njihov kralj.

Cvjetni kralj, koji se bio gotovo uplašio lastavice zbog njezine veličine, pomisli slijedećeg trena kako je Palčica najljepše stvorenje na svijetu, pa je zavoli i upita bi li se udala za njega.

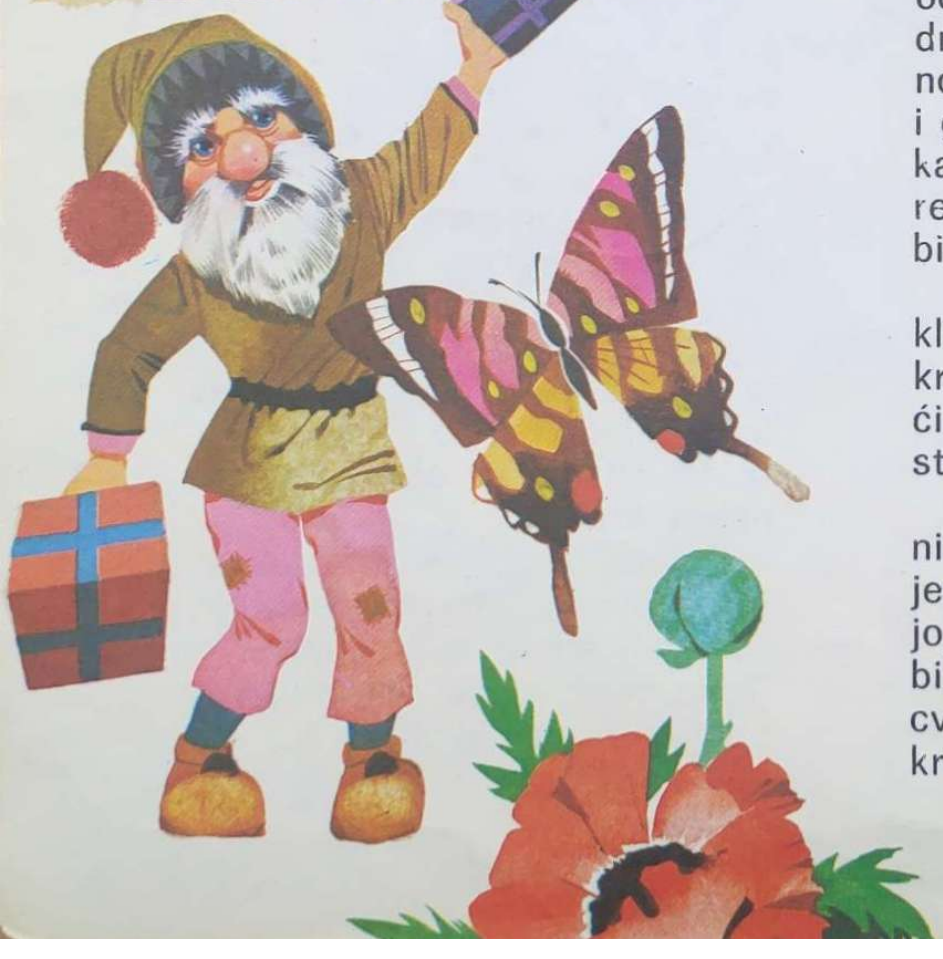

Djevojčica je s divljenjem promatrala lijepog cvjetnog kralja i njezino malo srce zaigra od radosti i ljubavi. Koliko je drukčiji bio taj mladić od ružnog žapca, nezgrapnog hrušta i gospodina krta u baršunastom kaputiću. Zato klimne glavom i reče cvjetnom kralju da će mu biti žena.

Mali cvjetni narod pozdravi klicanjem ovu novost jer ljepšu kraljicu cvijeća nisu mogli naći na čitavoj zemlji. Bila je kao stvorena za njihova kralja.

Ubrzo svi pohitaše s poklonima. Palčici se najviše svidio jedan par nježnih krilaca koja joj pričvrstiše za ramena kako bi mogla letjeti od cvijeta do cvijeta. Njezinoj sreći nije bilo kraja!

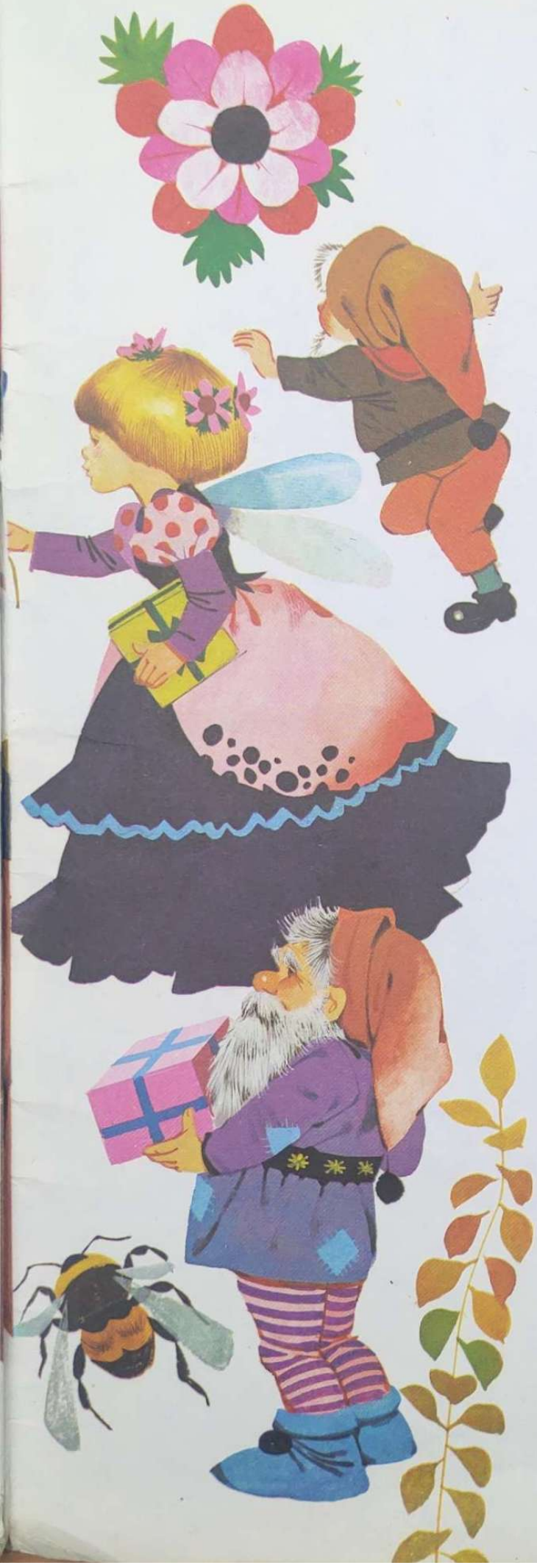

LASTAVICA

Ova divna ptica ima još jedno ime: obično je zovu vjesnik proljeća, jer je njezina pojava iz toplijih krajeva znak da je zima otišla. Ova ptica je selica, a to znači da u toplim mjesecima živi u sjevernim krajevima, a kada tamo zahladi, seli se na jug gdje je klima blaga i topla. Raspoznaje se lako po blistavoj plavoj boji perja na leđima i krilima i po dugom, račvastom repu. Lastavica gradi otvorena gnijezda u obliku zdjele, i to obično pod kućnom strehom ili u žitnici. Ova ptica je u stanju da se vrati nakon što je zimu provela na jugu ne samo u isto mjesto nego i u svoje staro gnijezdo, a narod kaže da njezino gnijezdo donosi ukućanima sreću.

Hrani se uglavnom kukcima. Ženka lastavice leže bijela jaja sa smeđim točkama, mladunci se pile iz jaja između svibnja i kolovoza.

Ova ptica je svuda omiljena, a naš narod kaže da će kuća u kojoj lastavica svije gnijezdo biti zaštićena ne samo od nesreće, nego i od vatre, oluje i nepogode. Zato nitko ne uništava lastavičje gnijezdo.

»Od sada se nećeš zvati Palčica«, reče joj cvjetni kralj. »Našao sam za tebe mnogo ljepše ime. Bit ćeš Maja.«

I tako su se vjenčali cvjetni kralj i lijepa mala djevojčica, a dobra lastavica je sve vrijeme pjevala najumilnije pjesme o njihovoj ljubavi i sreći.

Lastavica je ipak u svom srcu bila tužna, jer je znala da gubi najmiliju i najbolju prijateljicu. Bila je to oproštajna pjesma.

»Zbogom, mila moja Majo!« — reče joj krećući na daleki put prema sjeveru. Vraćala se u krajeve u kojima je snijeg već bio okopnio, putovala je u svoje staro gnijezdo što ga je svila u dalekoj Danskoj, pod strehom kuće u kojoj je živio Hans Kristijan Andersen.

On nam je prvi i ispričao ovu priču o Palčici.

Usput je lastavica potražila sve Palčicine prijatelje...

male ribe

poljski miš

ptičice

šumske životinje

životinje s riječne obale

šareni leptir

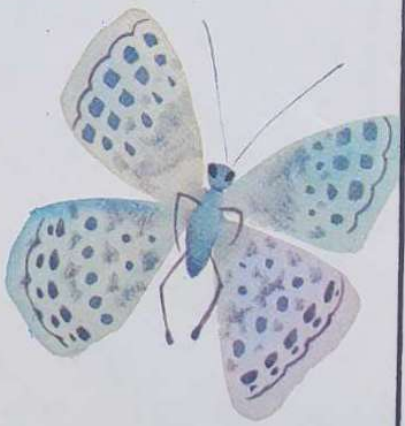

da im ispriča...

kako je djevojčica postala kraljica Maja i kako je našla veliku sreću u domu cvjetnoga kralja.

KNJIŽNICA
ZAGREB
Matka Laginje 8 p.
OSNOVNA ŠKOLA

BIBLIOTEKA BAJKA I POUKA. **PALČICA.**

Prevela Emilija Kićović. **Priredila** Snežana Pejaković. **Latinično izdanje pripremila** Vida Žvan. **Stručno mišljenje** Jelka Venišnik-Eror i Snežana Pejaković. **Zajedničko izdanje** NO Politika, OOUR Politikin zabavnik, Beograd, IRO Narodna knjiga, Beograd (srpskohrvatski, ćirilica), ITRO Naprijed, Zagreb (hrvatskosrpski, latinica) i IRO Makedonska knjiga, Skopje (makedonski). **Za izdavače** Živorad Stojanović, glavni urednik, Vidak Perić, Antun Žvan i Nikola Todorov, direktori. **Prava za Jugoslaviju** NO Politika, OOUR Politikin zabavnik, Beograd. **Tisak** Novi dani, Beograd, 1979. **Prvo izdanje. Naklada** 10.000 ćirilica, 10.000 latinica i 3.000 makedonski. **Naslov originala** Story and Learn. **Thumbelina.** © 1978 World Distributors Limited, Manchester.

OTPISANO

D
A-ND
1v
14080
10729

»Narodne novine«, Zagreb — (75) 11-735
Oznaka za narudžbu: UT-XI/11-8

BIBLIOTEKA
BAJKA I POUKA

Ružno pače
Heidi
Ezopove basne
Carev slavuj
Palčica
Ivica Budalica

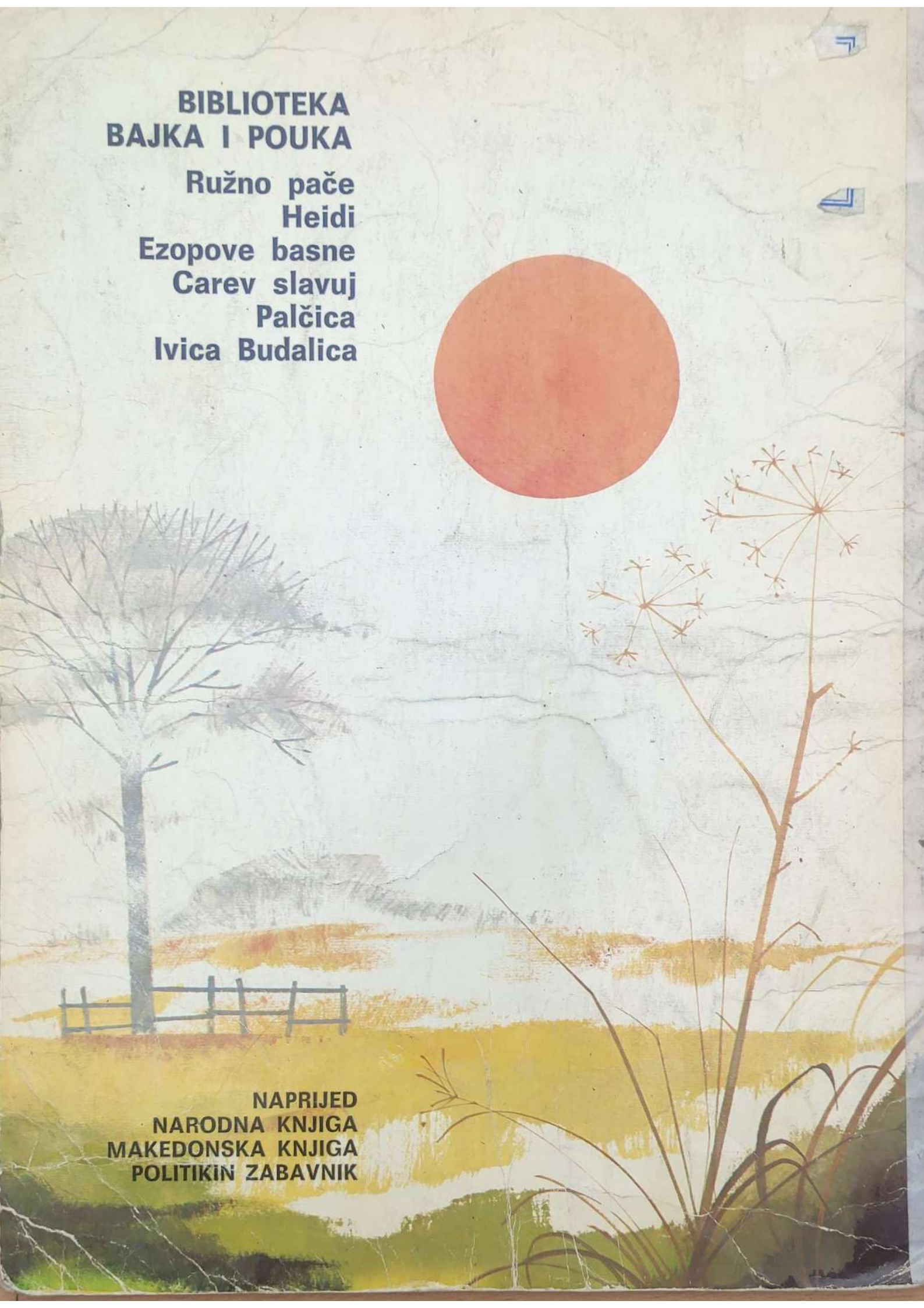

NAPRIJED
NARODNA KNJIGA
MAKEDONSKA KNJIGA
POLITIKIN ZABAVNIK